

escultures i objectes d'altres autors— les 158 peces.

Un patrimoni suculent i, justament per generós, susceptible de ser reivindicat per molts agents. Des de Cécile Eluard —és possible que torni a la càrrega— fins a Anna Maria Dalí —encara que aquesta ha estat desautoritzada diverses vegades pel seu germà. Els enigmes —si n'hi ha— vindrien d'una altra banda. El primer seria el

destí dels drets d'autor, que, segons la voluntat oral de Dalí, podrien passar a la Fundació. L'altre enigma, tan important pot ser, és el que es podria derivar de la situació fiscal del pintor. Es comenta que les relacions entre l'artista i Hisenda han estat quasi absents. Seguint aquesta hipòtesi, el testament col·locaria l'estat central en una situació de força per negociar. Són els problemes d'una herència cobejada. □

MARIÀ LORCA, ALCALDE DE FIGUERES

«Dalí s'ha fet la vida que ell vol fer»

Coneix de prop Dalí des de 1983. Marià Lorca, alcalde de Figueres, ha estat els darrers dies ben a la vora del pintor.

Membre de la Fundació Gala-Salvador Dalí, ha estat l'encarregat de fer pública l'existència dels darrers poemes del geni empordanès.

R. A.

Ni tan sols va sortir de la Clínica Quirón. Allà mateix, davant els periodistes, Marià Lorca presentava el darrer llibre de Dalí, un recull de quatre poemes que sortirà aviat al carrer. A l'acabament, un epíleg esperançador de les noves produccions del poeta: «Próximamente: Mi Teoría de las Guirnaldas. La Estación de Perpiñán».

—*¿Com ha vist aquests dies Salvador Dalí?*

—L'he vist sempre en el mateix estat. Un home encantador, molt conscient de la seva situació, però que l'accepta amb valentia i demostra, una vegada més, que té ganes de viure.

—*Se n'ha sortit, doncs...*

—Bé, aquí parla més el meu cor. Jo espero i tinc l'esperança que així sigui. Els metges són els que ens indiquen la seva situació i l'únic que puc dir és que evoluciona prou bé.

—*¿Com és que s'ha resolt amb tanta precipitació editar aquest llibre amb els quatre poemes?*

—Bé, era un tema que ja estava estudiat i aprovat. Nosaltres ja havíem fet l'encàrrec a impremta, però abans d'ahir a la tarda (dimecres, 30), Dalí em demanà un llibre ja imprès. Em va demanar que el difonguéssim a tot el món, que l'exposéssim al Teatre Museu Dalí i, sobretot, que diguéssim a tothom que no eren els darrers poemes de Dalí, que n'hi hauria més.

—*¿Quan pensa que sortirà el llibre al carrer?*

—El que s'ha mostrat a la premsa

Marià Lorca.

són proves d'artista. L'edició no està feta, però s'acabarà aviat i, si Dalí ens diu que el posem a la venda de seguida, doncs ho farem.

—*Seran dies, setmanes...*

—El que vaig interpretar de les paraules de Dalí és que serien dies. Però primer cal esperar que el rei rebí el primer exemplar. A partir d'ací ja és qüestió de no res. D'altra banda, m'agradaria aclarir que hi haurà llibres per a tothom. Primer es farà una edició seriada de 1.000 exemplars, però m'atre-

veixo a dir que es faran edicions posteriors.

—*¿Pensa que la publicació d'aquests poemes i la voluntat de Dalí per mostrar-los desmenteixen aquesta llegenda negra sobre la seva incapacitat i segrestament?*

—Miri, jo ja coneixia Dalí des del 1979, però a partir de 1983 és quan el començo a conèixer en profunditat. És quan assumeixo l'alcaldia de Figueres i ell em demana de dissoldre l'antiga Fundació. Ha estat un home a qui he servit molt de gust, perquè hi crec molt en ell. Durant els anys que he estat al seu costat, no ha estat un home segrestat de cap de les maneres.

És un home amb un caràcter determinat al qual no hem de posar traves, que fa una vida molt seva, tancada. Nosaltres intentem que surti més sovint. Potser s'ha donat el cas de persones que s'ha negat a rebre, però que quedi clar que Dalí fa la vida que ell vol fer.

—*Dalí ha estat un dels artistes catalans més generosos amb la seva obra. ¿Què obtindrà Figueres del seu llegat?*

—Jo voldria aprofitar aquesta entrevista per a desfer un malentès. Va haver-hi algú que va dir que dissolent la primera Fundació, la Fundació pública, la ciutat de Figueres sortia perdent. I puc provar amb fets que no és així, que Figueres surt guanyant. Jo dividiria el patrimoni de Dalí en tres blocs. Un bloc del qual era propietària l'antiga Fundació. Un segon bloc, del qual és propietari la Fundació Gala-Salvador Dalí, i un tercer bloc del qual és propietari el mateix Salvador Dalí. Del primer bloc, Dalí en va fer una deïxa i n'és propietari l'Ajuntament, per tant no hem perdut res. Però, a més, n'ha fet una deïxa nova a la Fundació Gala-Salvador Dalí —de més de sis-centes obres— que està exposada a Figueres. I la seu de la Fundació, així ho diuen els estatuts, sempre serà Figueres. Del tercer bloc, n'hem d'esperar el testament.

Però jo us puc dir que encara que no cedís res més a Figueres, els figuerencs li estarem sempre molt agraïts, perquè, a més, tenim una de les seves millors obres, l'edifici del Teatre-Museu. Però, del tercer bloc, n'hem d'esperar el testament i hem de ser respectuosos amb les seves últimes voluntats. En el cas que Dalí hagués decidit deixar una part al govern central, una altra a la Generalitat, i una possiblement a l'Ajuntament de Figueres, el que les institucions han de veure és que el que Dalí ha volgut dir és que l'ús d'aquestes obres passessin per mans de la Fundació. □